

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 12.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9668** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Т. С. Б. срещу заповед № Л – 8779 от 11.10.2011 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на основание чл.224, ал. 2, т. 2, чл.226, ал. 1, т. 1 от ЗМВР вр. чл. 225, ал. 1 вр. ал. 3 от ППЗМВР на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание – мъмрене за срок от три месеца.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на административния акт, като издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят твърди, че от доказателствата в хода на дисциплинарното производство не се установява да е извършил описаното в оспорената заповед дисциплинарно нарушение по т. 12 от Специализираната методика за изследване на интелектуалните способности и езикова култура на кандидатите за постъпване на държавна служба в ГД”ИН”. Иска да бъде отменен административния акт.

Ответната страна – главният директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, представлявана от юрк. П. оспорва жалбата и изразява становище за законосъобразност на обжалвания административен акт.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Оспорващият Т. С. Б. заема длъжност по служебно правоотношение – главен инспектор в сектор „Психологическа лаборатория” към отдел „Пенитенциарен център” на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”.

Установява се, че със заповед № ЧР – 05-20 от 08.02.2011 г. на министъра на правосъдието е обявен конкурс за заемане на 37 щ.бройки за длъжността „надзирател, държавен служител – Е-полицай в посочените затвори и ЗО в страната. Със заповед № ЛС – 04-372 от 31.03.2011 г. на министъра на правосъдието е назначена комисия за провеждане на конкурсна процедура за постъпване на държавна служба в затвора в [населено място] за заемане на 8 щ.бр и в ЗО „С.” към затвора [населено място] за заемана 1 щ.бр, като в т. II от заповедта е определен състав на експертните групи за провеждане на етапите от конкурса – т. 1 е определена експертна група за провеждане на етап „Изследване на физическата годност”; в т. 2 е определена експертна група за провеждане на етап „Изследване на интелектуалните способности и езикова култура в състав – ръководител Н. Г. – главен инспектор в сектор „Психологическа лаборатория” към отдел „Пенитенциарен център” при ГДИН и членове - Т. Б. – главен инспектор в сектор „Психологическа лаборатория”; А. Т. – старши инспектор в отдел „Психологическа лаборатория” и Е. Б. – главен технически сътрудник в сектор „Психологическа лаборатория” в отдел „Пенитенциарен център” при ГДИН; в т. 3 на II от заповедта е определена група за провеждане на „Психологическо изследване” в състав – ръководител Т. Б., членове – Н. Г., А. Т., И. П. и Н. Г..

В заповедта е посочено, че изследването и интелектуалните способности и езикова култура на кандидатите ще се проведе на 18.05.2011 г. от 10.00 часа, 13.30 часа и от 15.00 часа в сградата на ГДИН.

Съгласно списък № 594 от 04.05.2011 г. до участие в етап „Изследване на интелектуалните способности и езикова култура” са допуснати 33 бр. кандидати, като е посочено, че изследването ще се проведе – от 10.00 часа за кандидати от № 1 до № 15 включително, от 13.30 часа за кандидати от № 16 до № 30 включително и от 15.00 часа за кандидати от № 31 до № 33.

Срещу начина на провеждане на посочения етап от конкурса е подаден сигнал от участник в същия – С. К., като твърди, че един от кандидатите е получил решен тест.

Извършена е проверка по сигнала, като резултатите са отразени в доклад, изготвен от Б. И. – старши инспектор в Инспекторат по чл.46 от Закона за администрацията в Министерство на правосъдието. С доклада е направено предложение да бъде наложено дисциплинарно наказание на Т. Б. – главен инспектор в сектор „Психологическа лаборатория” към отдел „Пенитенциарен център” в ГДИН.

Изготвена е докладна записка вх. № 12759 от 16.08.2011 г. по описа на ГД”ИН” от М. Д. - ръководител Инспекторат по чл. 46 от ЗА до заместник министъра на правосъдието с приложен към нея доклад, изготвен от Б. И. – старши инспектор в Инспектората по чл. 46 от ЗА от извършена проверка. С резолюция на заместник министъра на правосъдието е разпоредено да се изпрати на главния директор на ГД”ИН” за дисциплинарно производство.

Със заповед № Л – 7071 от 17.08.2011 г. на директора на ГД”ИН” е определена комисия, която да извърши проверка за изясняване на фактите и обстоятелствата от докладна записка вх. № 12759 от 16.08.2011 г. на ръководител инспекторат по чл. 46 от ЗА относно изпълнението на служебни задължения от Т. Б..

В хода на дисциплинарното производство оспорващият е представил докладна записка рег. № 7375 от 31.08.2011 г., в която отрича да е извършил дисциплинарно нарушение и

разяснява начина, по който се подготвят материалите и се провежда етапа „изследване на интелектуалните способности и езикова култура” за набиране на кандидати на държавна служба в ГДИН.

На служителите Н. Г. и А. Т. са зададени пет броя въпроси (прил. н ал. 58 от делото) относно подготовката на материалите и начина на провеждане на посочения етап от конкурсната процедура. От Н. Г. – гл. инспектор към сектор „Психологическа лаборатория” е изготвена докладна записка рег. № 7596 от 07.09.2011 г. и от А. Т. – старши инспектор в сектор „Психологическа лаборатория” е изготвена докладна записка рег. № 7597 от 07.09.2011 г. От Е. Б. – главен технически сътрудник и член на комисия за провеждане на етапа „Изследване на интелектуалните способности и езикова култура” на обявения конкурс не са взети обяснения, тъй като се е намирала в законоустановен отпусък.

От комисията, определена със заповед № Л – 7071 от 17.08.2011 г., е изготвена справка рег. № 7693 от 09.09.2011 г., с която е прието, че няма основания за ангажиране на дисциплинарна отговорност спрямо служителя Т. Б. и е направено предложение случаят да бъде обсъден в сектор „Психологическа лаборатория” и със заповед на главния директор на ГД „ИН” да бъдат регламентирани неуредените въпроси относно проверката на използваните въпросници и задължителното присъствие на член на експертната група в залата по време на провеждане на етапа „Изследване на интелектуалните способности и езикова култура” в ГДИН и териториалните й служби. Справката е подписана с особено мнение от единия член от комисията – Т. К..

Издадена е нова заповед № Л – 8129 от 17.09.2011 г. от главния директор на ГД „ИН” за извършване на нова проверка и определяне на нова комисия за изясняване на фактите и обстоятелствата по докладна записка № 12759 от 16.08.2011 г. от Инспектората по чл. 46 от ЗА относно изпълнението на служебните задължения от Т. Б. предвид наличието на разногласие в състава на ДРА, определен с предходна заповед № Л- 7071 от 17.08.2011 г.

Заповедта е връчена на Т. Б. на 27.09.2011 г., като същият е посочил, че поддържа дадените обяснения в докладна записка от 30.08.2011 г.

Изготвена е справка рег. № 8396 от 30.09.2011 г. от комисията, определена със заповед № Л 8129 от 17.09.2011 г. до главния директор на ГД „ИН”, с която е направено предложение на Т. Б. да бъде наложено дисциплинарно наказание – мъмрена за срок от два месеца. Със справката служителят е запознат на 03.10.2011 г. срещу подпис.

От Т. Б. е постъпило опровержение рег. № 8461 от 03.10.2011 г. срещу резултатите, отразени в справка рег. № 8396 от 30.09.2011 г.

Със становище рег. № 8475 от 04.10.2011 г. на комисията, определена със заповед Л – 8129 от 17.09.2011 г. са отхвърлени като неоснователни възраженията на Т. Б. и е изразено становище на същия да бъде наложено дисциплинарно наказание – мъмрене за срок от два месеца.

Дисциплинарното производство е завършило с издаването на оспорената заповед № Л – 8779 от 11.10.2011 г. на главния директор на ГД „ИН”. В заповедта е отразено, че: 1. на 19.09.2011 г. служителят Б. не е бил на работа, за което не е представил болничен лист; 2. на 18.05.2011 г. от 10.00 до 11.00 часа в залата на сектор "Психологическа лаборатория” в ГДИН се е провел вторият етап от конкурсната процедура – „Изследване на интелектуалните способности и езикова култура” с групата кандидати служителят Т. Б. не е извършил задълбочена проверка на материалите и поради небрежност и непрофесионално поведение на кандидата В. С. Д. е бил предоставен в

началото на изследвано въпросник с предварително отбелязани отговори, както и че по време на провеждане на изследването служителят Т. Б. периодично е оставял изследваните лица без надзор в залата. Според дисциплинарно-наказващия орган така описаното деяние съставлява нарушение на разпоредбите на т. 12 от Специализираната методика за изследване на интелектуалните способности и езикова култура на кандидати за постъпване на държавна служба в ГДИН и ГДО, приложение № 2 към глава Б, раздел III, т.2.2. от Правилата за условията и реда за постъпване на държавна служба в ГДИН и ГДО при МП, както и е прието, че служителят не е изпълнил отговорностите си, свързани с организацията на работата, посочени в раздел VII, т. 2 от длъжностната характеристика на заеманата от него длъжност (на конкретния конкурсен етап не е опазил тестовете, за които следва да отговаря).

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата на 12.10.2011 г., а жалбата до съда е подадена чрез ГД „ИН” с вх. № Ж – 630 от 25.10.2011 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК – дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административно-производствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от орган, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл.13, ал.2, т. 9, предл. 2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) главният директор на ГД”Изпълнение на наказанията” наказва служителите в главната дирекция и териториалните ѝ служби. Дисциплинарното наказание – мъмрене за срок от три месеца на служителя Т. Б. е наложено от главния директор на ГД „ИН”, което означава, че заповедта е издаден от компетентен орган.

При налагане на наказанието са спазени сроковете по чл. 225, ал.1 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването им. Съгласно чл. 223, ал. 1 от ППЗМВР дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, разполага с достатъчно доказателства за извършеното нарушение и самоличността на нарушителя. В настоящия случай датата на извършване на нарушението е 18.05.2011 г., като докладната записка на Инспектората по чл. 46 от ЗА с приложения към нея доклад и материали е постъпила при главния директор на ГД”ИН” на 16.08.2011 г. Оспорената заповед е издадена на 11.10.2011 г., което е в рамките на двумесечния срок, считано от датата на откриване на нарушението.

Съдът намира, че е нарушена нормата на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може

да бъде изслушан или да даде писмени обяснения.

В настоящия случай оспорващият е изготвил докладна записка рег. № 7375 от 30.08.2011 г. (прил. на л.59 – л.61 от делото), като при запознаване със заповед № Л – 8129 от 17.09.2011 г. изрично е посочил, че поддържа докладната записка от 30.08.2011 г. Във връзка с окончателната справка рег. № 8396 от 30.09.2011 г. на комисията, определена със заповед № Л – 8129 от 17.09.2011 г., оспорващият е депозирал опровержение с рег. № 8461 от 03.10.2011 г. (прил. на л. 15 – л. 17 от делото). Видно от докладната записка рег. № 7375 от 30.08.2011 г. липсва отразяване, че дисциплинарно-наказващият орган се е запознал със същата и я е приел. Дисциплинарно-наказващият орган се е запознал само с даденото от оспорващия опровержение рег. № 8461 от 03.10.2011 г. Съгласно чл. 229, ал. 1 от ЗМВР изискването да бъдат приети писмените обяснения, респ. да бъде изслушан служител са дадени алтернативно, като неспазването на което и да е от тях представлява неспазване на цитираната императивна норма, осигуряваща правото на защита на наказаното лице. В процесния случай е доказано, че служителят е дал писмени обяснения, но няма обективни данни дисциплинарно-наказващият орган да е приел обясненията на жалбоподателя, дадени с докладна записка рег. № 7375 от 30.08.2011 г. Неприемането на писмените обяснения, дадени от наказания държавен служител по време на дисциплинарното производство, както и липсата на данни за проведено изслушване на лицето, означава, че е налице допуснато съществено процесуално нарушение, което накърнява правото на защита на служителя и съставлява абсолютно основание за отмяна на заповедта.

Независимо от гореизложеното съдът намира, че твърдяното от дисциплинарно-наказващия орган деяние не е доказано да е било осъществено от служителя Т. С. Б., т.е. налице е материална незаконосъобразност на оспорения административен акт.

На първо място, в обжалваната заповед е отразено, че на 19.09.2011 г. оспорващият е отсъствал от работа, за което не е представил болничен лист. За така описаното нарушение не са извършвани каквито и да било процесуални действия в хода на дисциплинарното производство, като за първи път то е въведено като основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на служителя в справка рег. № 8396 от 30.09.2011 г. на комисията, определена да извърши проверка съгласно заповед № Л – 8129 от 17.09.2011 г. на дисциплинарно-наказващия орган. В цитираната заповед за определяне на комисия за извършване на проверка по фактите, изнесени с докладна записка на Инспектората по чл. 46 от ЗА липсва отразяване на обстоятелството, че лицето е отсъствало от работа на 19.09.2011 г. и съответно, възлагане на комисията да извърши проверка на този факт. Жалбоподателят изрично възразява срещу така въведеното ново основание за реализиране на дисциплинарна отговорност, като поддържа, че на 19.09.2011 г. е бил на работа, като се позовава на протоколи № 8010 и № 8012 относно проведени психологически изследвания с дата на утвърждаване – 19.09.2011 г. Върху протоколите е положен подпис на Т. Б. в качеството на член на експертната работна група. Действително лицето е представило болничен лист № 0360948 от 19.09.2011 г., издаден от [фирма] за отсъствието на оспорващия от работа, считано от 20.09.2011 г. до 21.09.2011 г. включително. Това не доказва факта, че жалбоподателят не е бил на работа на посочената в заповедта дата – 19.09.2011 г. На основание чл.170, ал. 1 от АПК за административния орган тежи задължението да установи фактическите основания, послужили за издаването на административния акт.

Това задължение в случая не е спазено по отношение на първото твърдяно нарушение, доколкото от доказателствата по делото е видно, че на 19.09.2011 г. служителят Б. е подписал протоколи № 8010 и № 8012 относно проведени психологически изследвания, т.е. не е доказан факта, че лицето не е било на работа и не е осъществявало служебните си задължения.

На второ място, в оспорената заповед е посочено, че на 18.05.2011 г. от 10.00 до 11.00 часа в залата на сектор „Психологическа лаборатория” в ГДИН се е провел вторият етап от конкурсната процедура – „Изследване на интелектуалните способности и езикова култура” с групата кандидати, като служителят Т. Б. „не е извършил задълбочена проверка на материалите” и „поради небрежност и непрофесионално поведение”, на кандидата В. С. Д. е бил предоставен в началото на изследването въпросник с предварително отбелязани отговори, както и че по време на провеждане на изследването служителят Т. Б. периодично е оставял изследваните лица без надзор в залата. Освен това в административния акт е отразено, че служителят „не е опазил тестовете, за които следва да отговаря”.

Съдът намира, че дисциплинарно-наказващият орган не е обсъдил задълбочено всички събрани доказателства, включително дадените писмени обяснения от другите членове в експертната група – Н. Г. – главен инспектор към сектор „Психологическа лаборатория” и А. Т. – старши инспектор – психолог към сектор „Психологическа лаборатория”. По делото по категоричен начин е установено, че оспорващият е бил включен в експертна група за провеждане на етап „Изследване на интелектуалните способности и езикова култура” във връзка с обявения конкурс за заемане на длъжности в затвора [населено място], както и че дисциплинарното производство срещу служителя е образувано по повод подаден сигнал от лице, участващо в конкурса с твърдение, че по време на проведения етап „Изследване на интелектуалните способности и езикова култура” е бил представен тест с решени отговори на друго лице, участник в конкурса. Видно от доклада на Б. И. – старши инспектор в Инспектората по чл. 46 от ЗА е установено, че една от работите е била с предварително зачертани отговори, но това не означава, че допускането на това нарушение следва да бъде вменено като виновно неизпълнение на служебно задължение на оспорващия Т. Б.. Видно от обясненията на служителите Н. Г. и А. Т. комплектът с материали за теста „Изследване на интелектуалните способности и езиковата култура”, съдържащ бланка с инструкцията, бланка с отговори, въпросник и празен лист за чернова, се подготвя от техническия сътрудник на сектор „Психологическа лаборатория”, а преглеждането на комплектите с тестове се извършва при самата им окомплектовка и при даването на инструкциите на теста от водещия изследването. В даденото от оспорващия становище (прил. на л.142 – л.143 от делото) същият посочва, че въпросниците за провеждане на конкурсния етап са краен брой във всеки наличен вариант, като при процедури с брой участници, надвишаващ броя на въпросници се практикува комплектоването им с бланки за отговори в промеждутъка между двете групи. Допълва, че обичайна практика е изследването лице, при което е попаднал такъв въпросник да сигнализира и той да бъде своевременно подменен.

От приложените писмени доказателства е видно, че в експертната група е

участвало още едно лице – технически сътрудник, който не е дало писмени обяснения в хода на дисциплинарното производство, въпреки че те биха допринесли за изясняване на фактическата обстановка. В справката относно приключилата дисциплинарна проверка изрично е посочено, че „главният технически сътрудник Е. Б. подготвила комплекта от тестови материали и го предала на гл.инспектор Б.“, но в случая същата не е разпитана по време на дисциплинарното производство. В тази връзка съдът намира, че след като по делото е установено, че техническият сътрудник в експертната група е подготвил изпитните материали (и това съответства на утвърдената практика съобразно обясненията на служителите Н. Г. и А. Т.), то това води до извода, че реализирането на дисциплинарната отговорност спрямо служителя Б. е извършено в нарушение на материалния закон и не кореспондира със събраните доказателства. „Неизвършването на задълбочена проверка на материалите“, както е описано от дисциплинарно-наказващия орган, не представлява виновно неизпълнение на определено служебно задължение, доколкото от дисциплинарно-наказващият орган не е извършена задълбочена преценка на задълженията на всички членове на експертната група, включително и не е изяснена същността на работата на техническия сътрудник, подготвящ материалите за изследването. В този смисъл не е установено по категоричен начин дали въпросникът с отбелязванията върху него е бил предоставен в този вид или впоследствие е бил попълнен и това не би могло да бъде приписано като неизпълнение на задължение от страна на служителя Б..

На следващо място, съдът намира, че не е налице твърдяното от дисциплинарно-наказващия орган нарушение, изразяващо се в неосигуряване на постоянен престой в залата, в която се е провеждало изследването на 18.05.2011 г.

Според дисциплинарно-наказващият орган с така описаните действия (бездействия) служителят е нарушил т. 12 от Специализираната методика за изследване на интелектуалните способности и езикова култура на кандидати за постъпване на държавна служба, приложение № 2 към глава Б, раздел III, т.2.2. от Правилата за условията и реда за постъпване на държавна служба в ГДИН и ГДО. Според цитираната точка експертите, провеждащи тестирането, са длъжни да осигурят реализацията на принципа на равенство на кандидатите, като: а) не допускат и осуетяват нарушения на тестовите условия като опити за преписване, за подмяна на тестови бланки или изнасянето им от залата, за използване на калкулатори и други електронни устройства, за нарушаване на атмосферата в залата по време на изследването; б) гарантират сигурността на писмения тест, съхранявайки тестовите материали.

Видно от становище рег. № 8475 от 04.10.2011 г. на 18.05.2011 г. от 10.00 часа са се явили 14 бр. кандидати, които са били разпределени в две зали – първата – 9 на брой, а във втората – 5 кандидати, като ръководител и на двете изследвания е бил служителят Т. Б.. Това означава, че е налице обективна невъзможност за служителя да бъде „постоянно“ в една от залите за провеждане на изследването. Едновременно с това органът не е изследвал обстоятелството защо служителят Б. е бил определен да ръководи изследванията в двете зали, като се вземат обясненията на служителите в

експертната група и бъдат разяснени техните задължения като членове на колегиален орган (според обясненията на служителите Г. и Т. определянето на член на експертната група за водещ зала става съобразно заетостта или натовареността на останалите). Освен това в представената специализирана методика, както и в длъжностната характеристика на служителя липсва описано задължение за осигуряване на „постоянно” присъствие в залата, в която се провежда изследването. Смисълът на правилото по т. 12 от Специализираната методика е да не се допуснат нарушения при провеждането на тестирането и да не се наруши принципа на равнопоставеност на кандидатите, а в случая и съгласно доклада на ст.инспектор Б. И. по чл. 46 от ЗА е констатирано, че „при този тип въпроси, дори при отсъствието на експерт по време на изпита не е възможно да се подсказва или преписва с оглед правилното му решаване”. От обясненията на служителите Н. Г. и А. Т. е видно, че практиката показва, че „експертът, провеждащ изследването преценява необходимостта от постоянно присъствие или периодични наблюдения на залата и участниците в изследването”. Изнесеното от служителите, включени в експертната група по време на дисциплинарното производство не е обсъдено от дисциплинарно – разследващия орган и от дисциплинарно-наказващия орган (за разлика от справка № 7693 от 09.09.2011 г. на първоначално определената комисия със заповед № Л – 7071 от 17.08.2011 г.). Некредитирането на така изготвената справка от дисциплинарно-наказващия орган не освобождава органа от обсъждането на всички събрани по време на производството доказателства, включително и тези, дадени от останалите членове на експертната група.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че за служителя не е регламентирано изрично задължение да осигури „постоянно” присъствие в залата, в която се провежда изследването, поради което не може да бъде търсена дисциплинарната отговорност на служителя за посоченото „нарушение”.

На следващо място, недоказано е твърдението на органа, че е налице нарушение на отговорностите по раздел VII, т. 2 от длъжностната характеристика на служителя Б.. Съгласно цитираната точка от длъжностната характеристика служителят отговаря за опазването на методики, въпросници, тестове и методически наръчници. В процесния случай не е установено нерегламентирано изнасяне на материали извън залата, в която се провежда изследването (това не е оспорено и от дисциплинарно-разследващия орган видно от становище рег. № 8475 от 04.10.2011 г. на л. 13 от делото). Не е ясно какво съдържание влага органа в нарушението, изразяващо се „неопазване на тестовете, за които служителят следва да отговаря”. Съдът намира, че е нарушена нормата на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР, тъй като липсва индивидуализация на белезите на твърдяното нарушение, което е квалифицирано като такова по неизпълнение на отговорностите по раздел VII, т.2 от длъжностната характеристика на служителя. Така допуснатото нарушение от формата на административния акт поставя в невъзможност наказаното лице да узнае точно за какво нарушение е реализирана спрямо него дисциплинарната отговорност.

По така изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е

издадена при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон, обуславящи нейната незаконосъобразност.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Т. С. Б. заповед № Л – 8779 от 11.10.2011 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 2, чл. 226, ал. 1, т. 1 от ЗМВР вр. чл. 225, ал. 1 вр. ал. 3 от ППЗМВР на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание – мъмрене за срок от три месеца.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: